

Libor Mach

NEMOCNÝ SVĚT

aneb Láaska je lék

NEMOČNÝ
SVĚT
ANEB LÁSKA JE
LÉK

Libor Mach

O lásce

Co je to láska, co je život?
Tajemná kráska, ze které jsem marod.
Je to nemoc, která bolí i hřeje,
ale umřít bez ní, to nejde.

Tak proč ji stále hledám,
když sil už nemám.
Kde se jen skrýváš,
odkud se na mě díváš.

Je lepší jen čekat,
nežli se rychle zklamat.
Ale na co je zklamání,
když všechnu radost zahání?
Jsem zmaten,
až se mi objevíš, budu šťasten.

O této době

Je noc. Jen za oknem smutně leje,
tak na co ještě skládat básně?

O té tajemné krásce,
o té něžné lásce.

Když dnes už je jiná doba.

A Julie nechala Romea.

Tak se tě, Shakespeare, ptám,
kolikrát jsi byl milován
a kolikrát klamán?

O básnících se říkalo, že jsou prokletí.
Já jen můžu říci, že to stále platí.
Jak vyznat lásku mám,
když jsem stále jen klamán?

Kde vzít sílu,
kde hledat víru?
Věřit ještě v lásku,
jsem jak ta loutka na provázku.

O přírodě

Když sluneční paprsky vstávají,
krajina do krásy se probouzí.
A ptáci zpívají tu ódu na radost,
že přichází den a končí noc.

Jen potok šumí, tam někde v údolí.
A nahoře na nebi krouží čtyři vlaštovky.

Když tu náhle
nebe se zatáhne
a déšť tu krásu zalije.
A poté vítr déšť zažene.

Najednou je zase krásně, slunce svítí,
ptáčkové zpívají,
potok šumí
a vlaštovky si vesele poletují.

Ale to už slunce zapadá
a krajina do peřin se ukládá.
Začíná noc a končí den.
Začíná sen a končí báseň.

Válka ne!

Černá kočka přeběhla přes cestu
a poslední strom je bez listu.

Díváš se do krajiny,
hledáš při tom památky,
zakopáváš však o trosky.
Jdeš noční ulicí,
lampa však žádná nesvítí.

Co se to jen děje, proč se válčí,
kde se bere v lidech ta zloba?
A hle, kde je sova,
proč jen tu nehouká?
Odletěla vdál, spí, či snad je mrtvá?

Zbývá už jen dát si hlavu do dlaní,
modlit se, ať to skončí.

Boj proti terorismu

Svět už není v míru,
zemi osvítila temná zář,
někteří neztrácejí víru,
jiní skrývají tvář.

Věřící mají svá náboženství,
zabíjet lidi je ale šílenství.
New York, Madrid, Londýn, Paříž,
tato města už mají svůj kříž.

Terorista se v davu lehce schová,
může za to dnešní doba.
Hlavně nepropadat zmaru a panice,
když jsou střežené státní hranice.

Přesto se dál střílí a zabijí,
jak k tomu přijdou ti nevinní.
Svět už není v míru,
LIDI! NEZTRÁCEJTE VÍRU!!!